

Man har jo ogsaa i de sidste Aar seet, hvorledes Politiautoriteterne omkring i Landet have forsøgt paa at anvende Løsgængerl=Straffen paa Mormonerne. Enten man nu billiger Mormonpropagandismen eller ikke, saa er dog saameget vist, at man har de overordnede Domstoles Kjendelse for, at slike Personer have Lov til at reise, uanset Løsgængerlovgivningen, saaledes som den har været hidtil; men dersom § 1 i dette Udkast vedtages, saa er det dog meget tvivlsomt, om ikke den Begyndelse, som Politiautoriteterne have gjort, for at forhindre saadant Propagandisme, kan finde sin ligefremme Beskyttelse igjennem Løsgængerlovgivningen og ogsaa blive godkjendt af Overdomstolene; thi det er jo Noget, der er aldeles afhængigt af et Skjøn, hvorvidt En er i Besiddelse af Midler til sit Underhold; naar en Mand er paa Reise, og man ikke veed, hvor han vil ende Reisen, og han maaskee ikke veed det selv, hvorledes han skal kunne opgive, at han er i Besiddelse af Underholdet paa denne Reise, det forstaaer jeg virkelig ikke. Seg sagde før, at jeg ansaae Løsgængerlovgivningen for meget farlig for den personlige Interesse; man skal erindre, at den Slags Personer, som komme ind under Løsgængerloven, i Almindelighed ere Menneffer, der ere blottede for personlig Eone til at forsvare sig, og som ikke let finde Bistand udenfra; det er i Almindelighed Personer, der ere komne paa Kant med Samfundet, men derfor bør de dog ikke mangle de Garantier, som enhver forsigtig Retsspleie ellers fordrer. Men nu er det Politimesteren, som bestemmer, om en Mand skal have Tilhold; det er den samme Politimester, der paaseer, om Tilholdet overholdes, det er den samme Politimester, som sætter den Paagjældende under Tiltale — han spørger ikke Amtmanden derom, thi det er en offentlig Politisag — det er den samme Politimester, der leder Undersøgelsen, uden at den Tiltalte er beskyttet ved noget Forsvar, det er den samme Politimester, der affiger Dommen — jeg kender ikke noget Slags Sager i den danske Lovgivning, hvor Politimagten i den Grad er fremtrædende som i Løsgængerl=sager, og Enhver af de Herrer her i Salen, som har haft med Domsacter at gjøre, og som kender vore Domsamlinger, vil vide, at Overdomstolene i mang-

foldige Tilfælde have udtalt, at Løsgængerl=raf=sen har været ulovlig anvendt, efterat den er bleven fuldbbrøbet; det kan nemlig opkomme under senere Sager, hvor der bliver Spørgsmaal, om den Paagjældende er rigtigt straffet tidligere efter overordnede Retters Dom; men naar Forholdet er saaledes, saa troer jeg, at dette Lovudkast er saameget mere bifaldsværdigt derved, at det ned sætter Straffen, men paa den anden Side troer jeg heller ikke, at man skal udvide Begrebet „Løsgængerl“, men derimod indskrænke det til, at Løsgængerl=raf aldrig kan anvendes, medmindre der er gaaet et Tilhold forud. Naar § 1 i Lovudkastet bliver staaende, saa vil jo Enhver, som Politimesteren anseer for ikke at have Midler til sit Underhold, og som reiser omkring, kunne komme under Undersøgelse, og hvad er den ligefremme Følge deraf? Det er Politiarrest; det er jo Noget, som altid anvendes paa det Slags Personer, og selv om den endelige Dom falder ud til Frisindelse, saa vil jo dog Politimesteren bestandigt være ansvarlig for et saadant Feilgreb.

Jeg troer forøvrigt med Hensyn til den anden Hoveddeel af Lovudkastet, som angaaer Betleri, ligesom den ærede Rigsdagsmand fra Børgense (H. M. Petersen), at der vel kunde være Anledning til at lempe og ned sætte Straffen for Betleri, men det kan dog være, at den Regel, der indeholdes i Udkastets § 3, er lempelig nok, thi der siges jo ikke Andet, end at Straffen skal være indtil 8 Ugers Fængsel eller indtil 15 Dages Bænd og Brød; det staaer jo altsaa i Domstolenes Magt at kunne idømme en meget ringe Straf, blot et Par Dages Fængsel, og desuden seer jeg idetmindste for mit Vedkommende ikke, hvorledes Straffegraden egentlig kunde blive lempeligere; thi Folk, som gaae paa Betleri, kan man fornuftigvis ikke ansee med Bøder, og dersom man ogsaa kunde det, saa vilde jo den bestaaende Lovgivnings Bestemmelser om Bøders Afsoning medføre, at Straffen for Betleri i Virkeligheden blev langt haardere end den, der er foreskrevet i Lovudkastet.

Lange: Da Straffen for Løsgængerl efter Lovudkastet skal være dobbel imod Straffen for